

CONTRIBUCIÓ A L'ESTUDI DE LA IMMUNITAT LOCAL

per

P. GONZÀLEZ

J. VIDAL

El fet de la immunitat aconseguida per la ingestió d'un antigen és sobradament conegut i admès arreu. Però el mecanisme que el condiciona, els camins que segueix i la manera d'actuar són encara factors inconeguts d'aquest problema interessantíssim.

Els conills que han rebut per via digestiva gèrmen biliats, resisteixen diferents dosis mortals de microbis virulents, i, en canvi, a la sang no es troba cap aglutinina, bacteriolisina ni sensibilítriu.

Per tal de demostrar l'eficàcia de la ingestió de gèrmen biliats en la formació d'anticossos o almenys preparadors d'aquestes substàncies, hem realitzat les experiències següents:

Tres conills (I-II-III) reben per via digestiva, durant cinc dies, al matí, 2 cc. de bacils d'Eberth biliats i emulsionats segons la tècnica Domingo-Vidal.

Als vuit dies, no tenen a la sang cap aglutinina demostrable per les tècniques corrents de Laboratori.

Prenem dos conills més (IV-V), i juntament amb els primers, són inoculats subcutàniament amb 1 cc. d'emulsió d'Eberth de quaranta-vuit hores, morta pel calor a 58°.

Tots els dies són preses mostres de sang dels cinc conills en recerca de l'aparició d'aglutinines, i trobem que els vacunats per via digestiva donen anticossos circulants quatre dies abans que els nous, mentre que la duració és la mateixa.

Laboratori Bacteriològic Municipal. Barcelona.